

Игор Ђорђевић

КЛИМАМ ГЛАВОМ НАД ХАРТИЈОМ

ТАМО ГДЕ ПОЕЗИЈА ПОЧИЊЕ

Тамо где престаје поезија
почиње нешто друго

Има их
Који у пола гласа кажу да где поезија престаје
ту
извире река

Има и оних других
Који другом половином гласа шапућу
да где поезија престане
ту
дим се извија

Има и оних који ћуте
Са питањем гледају и једне и друге
Гледају вирове реке и згаришта
Стишћу песнице у џеповима
И знају што они други не знају

НЕНАПИСИВО

Непрепознатљиви ликови долазе ми у посету
Губим речи у покушајима да испричам причу
Добијам парче јабуке и кору лимуна
Од заборављеног старог чиновника
Можда сам му захвалан
Нисам сигуран

Јутро у коњском седлу пали странице рото-романа
Дишем равномерно будећи тачку на орману
Сећам се да сам некада прочитао на неком зиду
Никога није било овде
Ипак
Негде некога има

Нисам успео да испричам причу
Губио сам све више речи
Нисам успео да напишем песму
Све се око мене распада

БУНЦАЊЕ ПЕСМЕ

Заборављена слика подземног света
Откривена је у шупљини стола
У непојамној дубини сећања
Распротрта на поду
Умивеном стопрстом незајажљивом крпом

Напомађени стих уваљујем у невољу
Безбрижно штампам стих несигуран у себе
Избријавам из браде овај стих
Истискујем стих из акне

Суревњиви пас запишава дрво пред зградом
Поносни власник чека свог шампиона-љубимца
Пролазе обојица поред мучаљивих стараца
Удубљених у праистаре новине
Мрсомуђе шаховске партије добија свој облик

Свеприсутни стих ишчачкао сам из хлеба
Из парчета рибе извукао сам реч која носи наредни стих

Блискост свађе и трауматично задовољство родили су овај стих
Из кутије терпентина извлачим овај стих

Девојчица и дечак једу поморанцу
Укључена пегла бруји топлину
Дете изговара прву реченицу – *Свемир гишем* –
Брижна мајка исправља дете – *Свемир гише* –

Искуство сукоба и надире стих
Млитавост дана и надире стих
Плач детета укива стих
Страх мајке обликује стих

Препродавана роба враћена је у продавницу
Уске трачнице стварности завршавају се у овој песми
Људи излазе из поквареног воза
Климам главом над хартијом

Откуда све ово?
Чему?

ЈА САМ

Ја сам
Запушени сливник
Траг заробљен у песку
Дугоупотребљавана мајица кисела од зноја
Кипући врт црева
Гневни облик пораза
Призор презира
Мржња душебрижника
Пререзани гркљан
Присност праха
Непредвидива приврженост
Прозебла постељина умазана спермом
Монотони укус дивље свиње
Неупотребљиви одјек могућих слутњи
Брза размена олоша
Одрпано безнађе
Недоступна пећина
Грешни лавиринт
Условљена криза

Неподмитљиво одбијање
Немање прибежишта

ПЛОВИДБА

Последњи караван ноћас је напустио град
За милост поезије тонем у прозу
Отисци зуба на рукама нису пасош за ову песму

Остајем на хриди
Море је месецима далеко од ове табле
А пловим

Густа слуз продире кроз зидове
Брло̄ за лудило
Брло̄ за лудило
Виче неко

Галије су испловиле из луке
Све капије су затворене
Страже су спремне
Поезија је раситњена за прозу
Без стиха песму бих да напишем

Људи пред кућама чекају
Почетак куге

Ја
У кући
Пловим

ПЕПЕЉУГА

Пепељугина материца осушила се
Након петог абортуса
Тројица скитница
Примљених да ноћ проведу на клуши у кухињи
И двојица удварача њених старијих сестара
Садиле су своје семе у њену плодну утробу

Вретено добре бабе
чинио је чуда
И након месец дана изостанка плиме крви
Враћали су се уредни циклуси

Пепељуга је цењена у комшилуку
Као узор девојка
Изнад свега
Послушна радна стрпљива чедна
Сада се више није морала плашити нежељене трудноће
То је њена кључна предност

Принц ће сигурно доћи
Дочекаће га она
Спремна да му се пода и повлађује
Наравно
Уз одговарајућу надокнаду